

We zijn hier in de helft van het paleis van de 'koning van Groningen'. Jan Albert Sichterman, voorvader van mij die na een duel weggestuurd is naar de VOC. Hij is voor de VOC toen terechtgekomen in Bengalen. Hij was daar lager geplaatst aanvankelijk maar de man wist wat hij wilde in het leven, en had al snel de dochter van de baas weer te pakken en trouwde met haar. En zo werd hij snel de opvolger van de baas. Hij werd een soort van graaier, die wij tegenwoordig ook kennen. En als graaier heeft hij zichzelf verrijkt op allerlei manieren. Een van de manieren was het kopen van hele mooie spullen, het laten maken van hele mooie spullen. Zo heeft hij een aantal serviezen laten maken met zijn familiewapen, een eekhoorn. Met die rijkdommen heeft hij in Groningen de behoefte gehad dit goed te laten zien. Hij heeft dit paleis neergezet, en dat was het paleis van de 'koning van Groningen'.

Jan Albert was een boef, ja eigenlijk wel. Dat blijkt ook wel uit de geschiedenis. Dat duel verhaal is al een beetje kwestieus. En dan daarna, hij heeft natuurlijk, het is helaas zo dat in die tijd hetzelfde gebeurde als vandaag de dag nog gebeurt. Wanneer mensen in de gelegenheid zijn daar ook gebruik van maken om zich dingen te laten toe-eigenen. Wat niet netjes is. Het is natuurlijk idioot dat iemand uit Groningen opeens als super rijk terug kan komen nadat hij een aantal maanden in Bengalen heeft gezeten. Het klopt niet helemaal. En zeker niet met die hoeveelheden. Want let wel dit huis was destijds behangen met schilderijen van Rembrandt en andere grote schilders van die tijd. Alles was groots. Alles was veel. Zijn koetsen waren groter. Zijn paarden waren mooier. Op de tuigen zat meer zilver. Het was allemaal groots. En dat wilde hij wel weten ook. En op een gemene manier. Hij deed er toch rare dingen mee. Een van de dingen die hij bijvoorbeeld uithaalde, dat is een verhaal dat gaat, is dat hij muntjes strooide voor de jeugd van Groningen. Dat lijkt vriendelijk, maar dat was het helemaal niet. Wat deed hij met die muntjes, die verhitte hij hier eerst op het fornuis en dan zette hij deze op een stoof in de koets en dan pakte hij met een lepel de muntjes van de stoof en strooide deze uit de koets en dan branden al die kinderen hun handen. En daar had hij sadistisch genoeg in. Dat is een verhaal, ik heb het niet gezegd. Ik heb het min en meer van overlevering. Ik kan me wel voorstellen dat het zo'n type man was ja.